Červenopečecký čtvrtletník 3

Číslo 99 - podzim 2019 | Vydává městys Červené Pečky | Cena 5,- Kč

Vážení spoluobčané,

když jsem dopisoval poslední řádky do předchozího čísla našeho čtvrtletníku a přál Vám hezké prázdniny, ani v nejmenším jsem netušil, jak se nám druhá prázdninová půle zanedlouho zkomplikuje. Ale popořádku.

V roce 2016 jsme připravili celkem rozsáhlý projekt na investici do naší základní školy. Celá myšlenka se odvíjela od potřeby nové odborné učebny na výuku fyziky a chemie, kterou u nás máme lehce zastaralou. A současně jsme do projektu, jak v té době díky zavádění inkluze do škol bylo téměř povinností, zahrnuli i celkovou bezbariérovost školní budovy. V zadní části, vedle stávajícího zadního vchodu, bude přistavěný výtah přes všechna patra včetně suterénu a do mezipater, kam nedosáhne, se instalují plošiny pro dopravu vozíčkářů. Naštěstí jsou mezipatra pouze tři, zbytek podlaží bude bez problémů dostupný výtahem. Záměr se nám líbil, s vedením školy jsme ho pilně konzultovali a nakonec jsme požádali o dotaci z příslušné výzvy IROPu.

A dlouho se nic nedělo. Po roce (!) jsme se nakonec dozvěděli, že projekt bez problémů prošel a byl doporučený k realizaci. Od hodnotitelské komise obdržel celkem 28 bodů. Ale díky nedostatku finančních prostředků budou zatím uspokojeni všichni, kdož mají alespoň bodů 30. Takže bohužel nic.

Po pár měsících nám přišla zpráva, že do fondu byly vloženy další finanční prostředky a budou uspokojeny další projekty s počtem bodů minimálně 29. Tedy naše škola opět nic, ale byl to slibný posun. Zvláště, když následoval příslib, že se čeká ještě další objem financí, který uspokojí i žadatele s naším bodovým ziskem. A tak jsme čekali a doufali… a jak by doplnil pohádkář, jestli neumřeli, čekají dodnes.

Koncem loňského roku vypsalo ministerstvo financí ze svých přebytků téměř totožnou výzvu, ve které jsme zkoušeli štěstí před třemi lety. Přepracovali jsme lehce celé zadání a podali žádost o dotaci znovu. Vyhodnocení proběhlo celkem svižně a v březnu jsme již věděli, že projekt úspěšně prošel hodnocením a byl doporučen, ale díky nedostatku finančních prostředků bohužel… a tehdy jsme začali vážně zvažovat, jestli nefinancovat pouze odbornou učebnu z prostředků městyse mimo všechny dotace a na bezbariérovost školy prostě nerezignovat. S tím jsme se s vedením školy rozloučili před letošními letními prázdninami.

Opravený kostel z netradičního pohledu
Autor snímku Roman Šulc

A najednou, ve druhé půlce července, mi volá úřednice ministerstva financí, jestli ještě platí naše žádost, že se díky odstoupení několika škol uvolnily finanční prostředky a mohla by je přidělit naší škole. Ale musíme se rozhodnout do pátku do 15 hodin a hlavně, musíme projekt dokončit do konce roku 2019. Máme středu 24. července. Škola má prázdniny, paní ředitelka je na zahraniční dovolené, já se chystám na prodloužený víkend a máme dva dny na rozhodnutí o investici za téměř sedm

Po létě

Stromy si oblékly poslední módu,
červená se zlatou jsou nejvíc in,
kaštany větrají ostnatej spacák,
k hledání hub musíš znát pin.
Země si zvolila brázdivý účes,
pro tuhle dobu typický sprej.
Na schovku hraje si rtuť vždycky k ránu,
holky si koupily o svetřík víc.
Hejbneme s časem, jak sluníčko vel
i auta hned rozjasní líc.
Ptáci už odlétli, tak mají v plánu,
a vítr žvejká jen Winterfresch.

Z. S.

Omluva redakce

V minulém vydání čtvrtletníku jsme nesprávně uvedli autora fotografií použitých u článku „Noc kostelů“.

Autorem všech tří použitých snímků je pan Pavel Caithaml z Bořetic, kterému se tímto ještě jednou omlouváme.

Za redakční radu Lubomír Jirků

V tomto čísle naleznete:

Střípky z městyse - *strana 2*
Ze zasedání zastupitelstva:
č. 4/2019 dne 25. 6. 2019 - *strana 3*
Zprávy z kulturní komise - *strana 5*
Červenopečecká pecka - *strana 9*
Vzpomínky paní Radoměřské - *strana 10*
S krosnou Skotskem - *strana 10*
Hasiči informují - *strana 12*
Medailonky zastupitelů - *strana 17*
Tvořivá dílnička - *strana 13*
Základní škola - *strana 14*
Junák Červené Pečky - *strana 15*
Plážák 2019 - *strana 18*
Zprávy z fotbalu - *strana 19*

milionů korun. Kde jsou naše plány na stavbu přes prázdniny, abychom nerušili provoz školy a výuku? Kde jsou vize pečlivé přípravy? Vše se domlouvá v rychlosti po telefonu, a když i škola souhlasí s problémy, které jí tato akce přinese, potvrzujeme ministerstvu žádost a okamžitě začínáme připravovat výběrové řízení.

Je nám jasné, že to bude oříšek. Že v srpnu má každá stavební firma nasmlouvané zakázky na půl roku dopředu. Že mnoho společností nebude ani schopno podat nabídku do výběrového řízení, protože mají své rozpočtáře na dovolených či mají celozávodní dovolené. A po několika telefonátech firmám vyrábějících výtahy začínáme tušit další komplikaci – kapacity výrobců výtahů jsou naplněné, a kdo si sežene výtah do konce roku, ten asi vyhraje… ale jdeme do toho. Až budete číst tyto řádky, budou už známé výsledky výběru a doufejme, že se i budeme pilně připravovat na zahájení vlastní stavby.

A proč jsem se tak podrobně rozepsal právě o této akci? Každoročně přece investujeme do několika oblastí, každý rok můžete někde vidět stavební firmy budovat, kopat, zkrášlovat naše okolí a usnadňovat život nás všech.

Vedly mě k tomu dvě věci. Za prvé, škola je pod bedlivým drobnohledem všech rodičů dítek školou povinných a každé omezení či narušení výuky se neobejde bez patřičných komentářů. Věřte mi, kdyby to jenom trochu šlo, budeme zmíněnou stavbu směřovat na letní prázdniny, ale bohužel to nejde. Buď nabízené finance přijmeme i se všemi důsledky nebo ne, a opět budeme dále čekat. Ale tentokrát s „černým“ puntíkem těch, co odmítli dotaci.

A za druhé… i když jsem se dlouho držel a nechtěl nikterak komentovat dění na sociálních sítích, které mě celkem úspěšně míjelo a doufal jsem, že to tak i zůstane, poslední týdny mě mrzí různé komentáře, které se ke mně zprostředkovaně dostanou. Facebooku nemaje jsem byl nedávno celkem překvapený rozpoutanou diskusí ohledně dění v Dobešovicích. Upozornění a stručný výtah z ní jsem obdržel od syna, a když jsem si pročetl „zasvěcené“ názory, byl jsem dost v šoku. Pominu onen titul, který mi byl přidělen, je celkem roztomilý.

Ale tvrdit, že jsem dovolil to a ono, že jsem nezakázal zase tamto, a že když se na mě či kolegy s něčím obrátili, neudělali jsme nic? To vše sepsáno lidmi, které jsem v životě neviděl, nemluvil s nimi a už vůbec se na mě s ničím ani osobně, písemně či telefonicky neobrátili? To je trochu moc i na mou klidnou povahu! A teď vůbec nechci zpochybňovat fakt, že oprava silnice v Dobešovicích byl průšvih! Také jsem se v něm, jakmile jsem se o tom dozvěděl, nemálo angažoval. Ale byl to průšvih Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje a hlavně firmy Silnice Čáslav!

Anebo další témata… třeba evergreen s potulnými psy. Ano, starost o potulného psa, který ohrožuje obyvatele, je díky zákonodárcům na obci. Když se obrátíte na policii nebo hasiče, stejně zavolají mně, ať to řeším. A věřte, když vás vytáhnou ve tři ráno, předají vám do ruky provaz, na kterém je uvázaný cizí pes, od kterého vůbec nevíte, co máte čekat, popřejí vám hezký zbytek noci a odjedou, není to moc příjemný pocit.

Když na potulného psa povoláte odchytovou službu a hned ho odvezete do útulku, druhý den dostanete vynadáno od jeho majitele, že ho přece hledá a teď musí do útulku si ho zase vyzvednout. Ale že to obec stálo třeba šest tisíc korun, to už ho nezajímá.

Pro takové případy jsme si tedy pořídili na čističce, stranou od lidí, klec na přechodné zavření chycených „tuláků“. Stráví tam většinou jednu noc a pokud se majitel nepřihlásí, druhý den jede do útulku. Ale i to je, zdá se, špatně podle některých rozhořčených komentářů… zavíráme psy do klece! Trochu mi není jasné, proč se v horlivých diskusích neřeší příčina? Proč se nekamenují nezodpovědní majitelé,

Ilustrační snímek obrazovky s diskusí na sociální síti

Střípky z městyse

- ✓ Kolaudace vodovodu do Dobešovic je stanovená na úterý 24. září a potom již nic nebrání budování přípojek do rodinných domů obyvatel. V rámci povinné publicity projektu, na který nám významnou měrou přispěl i Středočeský Fond životního prostředí a zemědělství Středočeského kraje, očekáváme příjezd hejtmanky či jejího zástupce.
- ✓ Školní akademie spojená s rozloučením deváťáků a pasováním nových prvňáčků se letos poprvé přesunula do areálu zámeckého parku. Povedené akci přesun prospěl a slunečné počasí celkovou pohodovou atmosféru krásně doplnilo.
- ✓ Veřejné osvětlení v Bohouňovicích I. bylo po úspěšné kolaudaci uvedeno do plného provozu a my doufáme, že bude sloužit obyvatelům dlouhá léta k plné spokojenosti.
- ✓ Úspěšná byla naše žádost o dotaci na celkovou rekonstrukci školního hřiště, kde vznikne nové travnaté hřiště se zavlažováním, běžecký ovál, sprinterská dráha spojená s doskočištěm skoku do dálky a multifunkční hřiště s umělým povrchem na míčové sporty a florbal. Na svahu směrem k ulici Kmochova budou i jednoduché tribuny pro diváky. Realizační firma vzejde z již vypsaného výběrového řízení v polovině září a vlastní rekonstrukce je plánovaná v rozmezí března až srpna 2020. Rozpočtované náklady jsou 6,1 mil. Kč. Výše vlastní dotace je 4,3 mil. Kč.
- ✓ Jezírko v zámeckém parku je před dokončením a v nejbližší době do něj přepustíme vodu z rybníka Na Obci. Záchranná stanice ohrožených živočichů z něj přestěhuje kolonii dorostlých jedinců skokana skřehotavého, o kterých jsem se zmiňoval v minulém čísle, a v polovině září bude zahájena rekonstrukce i tohoto vodního díla.
- ✓ Obnova silnic na Malé Vysoké, poničených výstavbou vodovodu, byla zahájená první etapou – třistametrovým úsekem na východní straně obce. Po dokončení všech domovních přípojek se rozjede i druhá etapa, která zahrnuje zbytek Malé Vysoké.
- ✓ Na podnět městyse zahájil Stavební úřad Kolín jednání s majiteli bývalé truhlárny pana Vika. Hlavním důvodem byly neustálé změny v deklarovaném budoucím využití objektu a neexistence

projektové dokumentace, ke které se náš úřad bude v rámci zahájeného stavebního řízení vyjadřovat.

✓ Snaha vedení obce vrátit do Červených Peček zubařskou ordinaci po ukončení praxe MUDr. Kovačové přináší první ovoce. O ordinaci projevila zájem mladá perspektivní lékařka z Kolína a v příštím týdnu zahájíme jednání o podmínkách budoucí spolupráce. Pevně doufáme, že dokážeme najít shodu a zubařská ordinace bude v Červených Pečkách i nadále funkční.

✓ Jednání s vedením Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje, které jsme vyvolali ihned po nepovedené opravě v Dobešovicích, přineslo kromě omluvy a slibů, že se podobná tristní situace již nebude opakovat, alespoň částečnou opravu silnice Dobešovice – Červené Pečky, poničenou dlouhou objížďkou. Požadovaný nový povrch to sice není, ale prý se na něj dostane v roce 2020.

kteří nejsou schopni se o svého psa postarat? Proč máme stále dokola řešit věčné „útěkáře“, kteří se potulují po ulicích celkem pravidelně? Proč je někdo schopný přivázat psa do křoví kus za vesnicí a odjet si do Prahy nakupovat, aby nám druhý den nevybíravě vyčítal, proč jsme ho tam nenechali a odvezli ho do útulku, když si pro něj chtěl večer přijet a v křoví ho měl jenom „odloženého“? A už vůbec nechápu komentáře s doporučením smrti. To mi přijde hodně přes čáru a onen přispěvatel, pokud je to jeho pravý nick, u mě dost klesl. Inu, anonymita internetu dělá své, to se to píše.

Jako červená nit se také diskusemi vede téma ubytovna a neschopnost úřadu ji zrušit. Ne, starosta ji opravdu nemůže zakázat ani zavřít, stejně jako prodejnu potravin, pneuservis nebo e-shop vašeho souseda. Pokud splňuje všechny legislativní náležitosti, bohužel. A že je nyní splňuje vrchovatě, po všech našich kontrolách a šetřeních. Že tu nepranýřujete toho, kdo ji u nás zřídil a následně s velkým ziskem prodal?

A věčné téma krádeží… například skautské klubovny byly v minulosti vykradené opakovaně. S větší či menší škodou. Vždycky jsme ukazovali na ubytovnu. Třikrát se policii podařilo dohledat pachatele a kupodivu pouze jednou to byl Slovák z ubytovny. Dvakrát, k našemu překvapení, to byl nezdárný potomek z vážené pečecké rodiny.

Uvažovali jsme celkem vážně o zřízení oficiálního profilu Červených Peček na Facebooku nebo jiné podobné platformě. Když se ke mně ale občas dostanou podobné diskuse, chuť mě rychle opouští. Abychom ještě ztráceli čas takovým mlácením prázdné slámy, monitorovali podobné žvanírny a dočetli se o sobě „zaručené“ nesmysly povětšinou vycucané z prstu, to si myslím nemáme zapotřebí.

Omlouvám se všem čtenářům za to, že dnes nekončím příliš optimisticky. Přesto užívejte krásné, i když pomalu se zkracující podzimní dny a nenechte si život otrávit pomluvami a nepřejícími lidmi.

To Vám přeje Lubomír Jirků, starosta

Ze zasedání zastupitelstva městyse Červené Pečky dne 25. 6. 2019

Přítomni: p. Jirků, p. Kulhánek, Ing. Novotný, p. Bradna, Ing. Šanc, Mgr. Istenčin, p. Lang, PaedDr. Sosnovcová, p. Bradnová, Mgr. Kotyková, Ing. Pospíšil, Ing. Kubín

Omluveni: Mgr. Dvořák

Hosté: p. Kopecký, Ing. Kozáková, Bc. Košťálková, p. Bartáková, p. Henzlová, p. Krulišová,

1) Projednání OZV č. 1/2019 o odpadech

Obecně závazná vyhláška č. 1/2019 řeší základní pravidla pro třídění komunálního odpadu, shromažďování tříděného komunálního odpadu, sběr a svoz nebezpečných složek komunálního odpadu, sběr a svoz objemného odpadu, shromažďování směsného komunálního odpadu a nakládání se stavebním odpadem.

*ZM **schvaluje** Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2019 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území městyse Červené Pečky.*

2) Informace ohledně odkoupení pozemku p.č. 159/9 k.ú. Bořetice

Jedná se o slepou ulici ke čtyřem nemovitostem v soukromém vlastnictví, kterou městys udržuje. Se záměrem odkupu pozemku byli seznámeni všichni vlastníci pozemku a souhlasí s prodejem městysi za 50,-Kč/m^2.

*ZM **souhlasí** s odkoupením pozemku p.č. 159/9 k.ú. Bořetice za cenu 50,-Kč/m^2. Náklady spojené se sepsáním kupní smlouvy a vkladem do KN uhradí kupující městys Červené Pečky.*

3) Projednání Smluv o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky pro:

- č.p. 37 k.ú. Bohouňovice I. paní Matoušková
- č.p. 42 k.ú. Bohouňovice I. paní Jeryjová
- č.p. 51 k.ú. Bohouňovice I. paní Špinerová
- č.p. 25 k.ú. Opatovice paní Mrkvičková
- č.p. 29 k.ú. Opatovice pan Zábraha
- č.p. 33 k.ú. Dolany u Červených Peček pan Dušek
- p.č. 209/1 k.ú. Dolany u Červených Peček pan Melichar
- č.p. 36 k.ú. Dolany u Červených Peček pan

V létě proběhlo i nové letecké snímkování našich obcí firmou CBS Nakladatelství s. r. o.

Nosál
- č.p. 280 k.ú. Červené Pečky paní Králová
- p.č. 1444 k.ú. Červené Pečky pan Adamec

Vedoucí úřadu seznámil zastupitele se situačními výkresy vodovodních přípojek a kanalizační přípojky k jednotlivým nemovitostem.

ZM schvaluje:

- Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky pro dům č.p. 37 k.ú. Bohouňovice I. přes pozemek městyse p.č. 477/1 k.ú. Bohouňovice I. mezi JUDr. Janou Matouškovou, Hořanská 396, Červené Pečky a Městysem Červené Pečky.

- Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky pro dům č.p. 42 k.ú. Bohouňovice I. přes pozemky městyse p.č. 477/12 a p.č. 459 k.ú. Bohouňovice I. mezi Pavlou Jeryjovou, Bohouňovice I. č.p. 42 a Městysem Červené Pečky.

- Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky pro dům č.p. 51 k.ú. Bohouňovice I. přes pozemek městyse p.č. 477/1 k.ú. Bohouňovice I. mezi Gabrielou Špinerovou, Bohouňovice I. č.p. 51 a Městysem Červené Pečky.

- Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky pro dům č.p. 25 k.ú. Opatovice přes pozemek městyse p.č. 518/1 k.ú. Opatovice mezi manželi Davidem a Ivanou Mrkvičkovými, Opatovice č.p. 25 a Městysem Červené Pečky.

- Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky pro dům č.p. 29 k.ú. Opatovice přes pozemek městyse p.č. 499/1 k.ú. Opatovice mezi Jiřím Zábrahou, Opatovice č.p. 29 a Městysem Červené Pečky.

- Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky pro dům č.p. 33 Malá Vysoká k.ú. Dolany přes pozemky městyse p.č. 284/4 a p.č. 193/2 k.ú. Dolany mezi Václavem Duškem, Mjr. Nováka 1373/8, Ostrava a Městysem Červené Pečky.

- Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky pro parcelu p.č. 209/1 k.ú. Dolany přes pozemky městyse p.č._193/2 a p.č. 284/4 k.ú. Dolany mezi Libuší Olejarčíkovou a Jaroslavem Melicharem, Kolínská 47, Starý Kolín a Městysem Červené Pečky.

- Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky pro dům č.p. 36 Malá Vysoká k.ú. Dolany přes pozemek městyse p.č. 617 k.ú. Dolany mezi Jaroslavem Nosálem, Malá Vysoká 36 a Městysem Červené Pečky.

- Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku kanalizační přípojky pro dům č.p. 280 k.ú. Červené Pečky přes pozemek městyse p.č. 137/42 k.ú. Červené Pečky mezi Ivanou Královou, 9. května č.p. 280, Červené Pečky a Městysem Červené Pečky.

- Smlouvu o právu provést stavbu na cizím pozemku vodovodní přípojky pro pozemek p.č. 1444 k.ú. Červené Pečky přes pozemky městyse p.č. 1594 a 1595 k.ú. Červené Pečky mezi Ing. Tomášem Adamcem, Školní č.p. 196, Červené Pečky a Městysem Červené Pečky.

4) Projednání zprávy kontrolního výboru zastupitelstva

Předseda výboru p. Bradna seznámil zastupitele se zápisem kontrolního výboru ze dne 4. 6. 2019. Rozebral jednotlivé body, které byly předmětem kontroly.

Bylo doporučeno zveřejňovat na webových stránkách městyse akce i jiných organizací v kalendáři akcí.

*ZM **bere na vědomí** Zprávu z jednání kontrolního výboru zastupitelstva č. 2/2019 ze dne 4. 6. 2019. ZM neukládá kontrolnímu výboru žádný konkrétní úkol k projednání.*

5) Projednání žádosti o příspěvek městyse na opravu střechy sokolovny v Červených Pečkách

Tělovýchovná jednota Sokol Červené Pečky žádá o poskytnutí příspěvku na opravu střechy přístavby sokolovny včetně jejího zateplení dle přiložené kalkulace v maximální výši 500 tis. Kč.

Po diskuzi zastupitelů byl bod pro nedostatek podkladů k rozhodnutí odložen.

*ZM **odkládá** rozhodnutí o poskytnutí příspěvku městyse na opravu střechy sokolovny v Červených Pečkách. ZM **pověřuje** úřad městyse zajištěním minimálně 3 cenových nabídek pro TJ Sokol Červené Pečky na provedení prací a jednáním s vedením Sokola o dalších podmínkách provozování budovy sokolovny.*

6) Projednání Smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti na uložení kabelu nízkého napětí

Městys se v této smlouvě jako vlastník pozemků zavazuje, že umožní ČEZ Distribuci, a.s., umístit, provozovat, opravovat a udržovat zařízení distribuční soustavy, provádět jeho obnovu, výměnu a modernizaci.

*ZM **schvaluje** Smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti č. IV-12-6022451/001 na uložení kabelu nízkého napětí a uzemnění do pozemků městyse p.č. 272/45, 1111/2 a 1590 k.ú. Červené Pečky mezi ČEZ Distribuce, a.s., Děčín, Teplická 874/8 a Městysem Červené Pečky za jednorázovou náhradu ve výši 1.782, - Kč. Rozsah věcného břemene je vymezen geometrickým plánem č. 830-390054/2019. Veškeré náklady spojené se zápisem vkladu uhradí ČEZ Distribuce, a.s.*

7) Projednání Smlouvy o uložení telekomunikačních kabelů bez zřízení věcného břemene

Městys se v této smlouvě jako vlastník pozemků zavazuje, že umožní společnosti CETIN umístit, provozovat, udržovat a opravovat dva kusy telekomunikačních rozvaděčů umístěných v ulici Nebovidská a Dr. Dvořáka. Poloha a umístění komunikačního vedení a zařízení na pozemcích městyse jsou vyznačeny v kopii katastrální mapy, která je přílohou smlouvy.

*ZM **schvaluje** Smlouvu o umístění veřejné komunikační sítě na telekomunikační*

V létě proběhlo i nové letecké snímkování našich obcí firmou CBS Nakladatelství s. r. o.

rozvaděče CERP300 a CERP355 na pozemcích městyse p.č. 1085/11 a p.č. 1062/14 k.ú. Červené Pečky mezi Českou telekomunikační infrastrukturou, a.s., Olšanská 2681/6, Praha 3 a Městysem Červené Pečky za jednorázovou úhradu 2.000,- Kč.

8) Projednání rozpočtového opatření č. 4/2019

Předložené rozpočtové opatření reaguje na skutečné příjmy a výdaje v jednotlivých kapitolách.

ZM ***schvaluje*** *Rozpočtové opatření č. 4/2019.*

9) Rozprava

Starosta informoval přítomné obyvatele Bojiště o stavu objednané studie kanalizace.

Pan Bradna přečetl obdržené poděkování Jednotce sboru dobrovolných hasičů městyse Červené Pečky za zásah v obci Suchdol.

Společenská rubrika

Blahopřání jubilantům

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se v podzimních měsících roku 2019, tedy v září, říjnu a listopadu, dožívají významného životního jubilea.

Do dalších let jim přejeme pevné zdraví, životní pohodu a optimismus.

75 let

Paní Marta Krulišová
Paní Marie Vlková
Paní Jiřina Bílá
Paní Dagmar Dudíková

80 let

Pan Josef Slanař

85 let

Paní Marta Beránková
Paní Miroslava Ontlová

90 let

Pan Miroslav Brandejský

Okénko kulturní komise

Stalo se již pravidlem, že vás prostřednictvím stránek Červenopečeckého čtvrtletníku informujeme o akcích kulturní komise za uplynulé 3 měsíce. Pokud je to možné, nacházíte zde také pozvánky na akce plánované.

Frekvence vydávání Červenopečeckého čtvrtletníku neumožňuje, abychom vás mohli pozvat na všechny akce, o kterých přemýšlíme, které máme rozpracované a které vám chceme nabídnout. Proto doporučujeme sledovat internetové stránky kulturní komise. Tam naleznete aktuální upoutávky a zároveň možnost elektronického přihlášení k účasti na nich.

Stránky kulturní komise naleznete na adrese http://komise.istencin.com. Zároveň se můžete na adrese http://www.cervenepecky.cz zaregistrovat k odběru novinek a vše aktuální vám bude doručeno přímo do vaší e-mailové schránky.

Ohlédnutí za uskutečněnými akcemi

Sobota 18. 5. 2019 - hospital Kuks

V sobotu 18. května proběhl zájezd do Královéhradeckého kraje, jehož hlavním cílem byl hospital Kuks. S pravidelnou zastávkou na kávu jsme do vesnice Kuks dorazili před devátou hodinou. Obloha už byla celkem jasná a teplota se z ranních 10 °C začala šplhat k příjemnějším vyšším hodnotám.

Po příjezdu jsme se po větších či menších skupinkách podle zájmu vydali poznávat okolí Kuksu. Turistům Kuks nabízí trasy s názvem Křížová cesta 21. století, Půjdem spolu do Betléma, Braunův Betlém a další cesty značené turistickými značkami. Na pojmenovaných trasách je možno vidět nejen do skal vytesané reliéfy barokního sochaře Matyáše Brauna, ale i sochařské práce soudobých předních českých umělců.

Někteří z nás tak při obědě měli v nohách i přes deset kilometrů. Na půl druhou jsme se začali scházet přímo před hospitalem Kuks. V něm byla předem domluvená komentovaná prohlídka. Slova pana průvodce osvětlila historii hospitalu - místa v historii určeného především pro dlouhodobě nemocné pacienty.

František Antonín Špork byl syn vestfálského vojáka, který se v 17. století stal majetným císařským generálem. A právě on nechal v kraji zasadit barokní sochy, postavit svou hraběcí rezidenci, lázně a klášter s hospitalem, který měl být posledním domovem pro vysloužilé vojáky z okolí.

Úplného splnění svého vytyčeného cíle se hrabě nedožil, místo bylo po jeho odchodu využíváno jinak. Třeba pro řád milosrdných mnichů, který zde nechal vybudovat lékárnu U Granátového jablka, nebo jako sklad

Hospital Kuks - foto autor

arizovaného majetku, jako polepšovna, …a poslední domov pro dlouhodobě nemocné pacienty. Špork ale stihl ještě nechat olemovat terasu před hospitalem sochami Ctností a Neřestí. Tato díla jsou dnes nahrazena věrnými kopiemi, ale na nádvoří v přilehlé budově hospitalu jsme při prohlídce viděli i originální sochy Ctností a Neřestí z dílny Matyáše Brauna. I bez pana průvodce jsme pak měli v přilehlých prostorách hospitalu co dělat. Je tu totiž bylinková zahrada, voňavý krámek s výrobky z bylin a regionální vzdělávací centrum.

Neděle 26. 5. 2019 - pěší výlet údolím Vrchlice

V neděli ráno jsme se sešli na náměstí v Červených Pečkách a autobusovou linkou v 8.25 se přiblížili na kraj Kutné Hory. Pěší výlet po blízkém okolí tohoto města se měl původně konat v jiný termín, ale vzhledem k okolnostem se přesunul právě na den 26. května.

Sešlo se nás deset. Počasí bylo ideální – slunce, jasná obloha a bezvětří, s teplotami postupně až kolem 20 °C. Trasa vedla podél kutnohorské nemocnice nejdříve do Bylan.

Prošli jsme Škvárovnu, archeologické naleziště i chatovou oblast v blízkosti Velkého rybníka. Jak bylo vidět, jeho okolí prošlo v posledních letech revitalizací a přírodními a stavebními úpravami.

Milé překvapení na nás čekalo na vrcholku skalního masivu nad Velkým rybníkem, kde pro nás bylo připraveno velmi příjemné pohoštění. Příjemné místo, chutné pohoštění a nádherný výhled na hladinu rybníka – tak vypadala naše přestávka v půli trasy.

Pěší výlet údolím Vrchlice - foto autor

Poděkování za to právem náleží paní Beránkové. Po červené turistické značce jsme pak brouzdali údolím řeky Vrchlice až do Kutné Hory. Když jsme dorazili do centra, měli jsme za sebou 14 kilometrů. Společně jsme prošli městem k autobusovému nádraží. Někteří se posadili v restauraci na chutný oběd. A nakonec se dříve nebo později téměř všichni dovezli autobusem zpět do Červených Peček. Jednalo se o příjemně strávený den.

Neděle 9. 6. 2019 - Adršpašské skály

Výlet do Adršpašských skal začal pozitivně již ráno a to nedělním počasím. Bylo opravdu pěkně, jasno, bez deště. Ráno u autobusu v Červených Pečkách bylo ještě příjemně svěže, přes den se teploty šplhaly nad 25 °C. Dvacet dva účastníků tak využilo připravený program a vyrazilo po značených turistických cestách Adršpašsko – Teplických skal. Do chráněné oblasti jsme vstoupili v Adršpachu. Na prvních kilometrech jsme potkávali mnoho českých, polských i německých turistů. Nebylo divu, už na počátku vodní plocha Pískovna, skalní útvary Koberce a Čertův most a další útvary skalního města fascinovaly každého, kdo procházel kolem.

Atmosféra mezi skalami byla přímo pohádková a teploty uvnitř skalního města rázně poklesly. Kdo pokračoval po žluté trase, viděl Malý a Velký Adršpašský vodopád na řece Metuji a měl možnost svézt se lodičkou po Adršpašském jezírku.

Následovala Vlčí rokle, která propojuje Adršpašské skály s Teplickými. A kdo chtěl podrobněji prozkoumat krásy Teplických skal, mohl zvolit i cestu po modré turistické značce. Zákoutí skalního města nás často překvapila i tím, kam nás vedla.

Ve výsledku jsme se všichni opět sešli ve Střmenském podhradí, kde je vstup (pro nás ten den výstup) z Teplických skal. Někdo měl v nohách 6 kilometrů, někdo i úctyhodných 15.

Restaurace v místě nabízela řadu chutných jídel, obsluha byla rychlá a všichni zde spokojeně zakončili výlet skalním městem.

Výlet do Adršpašských skal - foto autor

Neděle 25. 8. 2019 - Národní muzeum

V neděli 25. srpna jsme navštívili Prahu. I když prázdniny byly téměř u konce, teploty byly jako uprostřed parného léta. U vlaku se nás sešlo dvanáct. Společným

cílem v našem hlavním městě bylo Národní muzeum. Nově zrekonstruovaná budova na Václavském náměstí byla slavnostně otevřena v roce 2018 v souvislosti s oslavami 100 let od založení republiky.

Při naší návštěvě jsme mohli vidět nově upravené exteriéry a mnohé interiéry. Za pozornost rozhodně stála multimediální výstava Tutanchamon Real Experience, která představila jednoho z nejznámějších egyptských faraonů prostřednictvím jak starobylých originálních artefaktů, tak nejnovějších technologií.

Návštěvníky uchvátila vystavenými exponáty, velkoplošnými projekcemi a individuálním hlasovým průvodcem v několika jazycích. Vědecká přesnost veškeré podívané byla zajištěna renomovanými, světově proslulými egyptology, kteří se na projektu podíleli. Historická budova muzea aktuálně ještě nabízela expozice Rytíři nebes o osudech československých letců v období 2. sv. války, Panteon s připomenutím historických českých osobností včetně ochozu a kupoli.

Každý z nás si mohl zakoupit vstupenku přizpůsobenou svým požadavkům. Krátce po poledni jsme budovu muzea opustili. V tu dobu jsme docenili načasování naší přítomnosti. Počet příchozích návštěvníků se totiž očividně znásobil. Většina z nás se společně naobědvala v nedaleké oblíbené restauraci Havelská Koruna. A poté si každý zvolil program v hlavním městě i následný čas odjezdu vlaku podle svých možností a zájmů. Byl to příjemný den.

Pozvánka na plánované akce

V tuto chvíli je mezi plánovanými akcemi zájezd do ZOO Dvůr Králové, který proběhne v neděli 8. 9. Hned po týdnu nás čeká další výlet, a to do Prahy. Akce by šla nazvat spíše exkurzí, protože máme připravenu prohlídku Senátu Parlamentu České republiky s průvodcem. Prohlídka Senátu se uskuteční v sobotu 14. 9.

Do Českého Krumlova budete moci společně s námi v neděli 6. 10. a navštívit českokrumlovský zámek a jeho zahrady anebo si program dne zvolit zcela individuálně.

V neděli 20. 10. vyjedeme vlakem na každoroční Putování Šternberskou historií, které patří do našeho kalendáře akcí již řadu let. A také vás tímto zveme na netradiční prohlídku hradu Český Šternberk.

Na akce další vás pozveme v příštím čísle čtvrtletníku. Na neděli 3. 11. máme připravenu exkurzi do výrobny korálkových ozdob v Poniklé v Krkonoších, která svým obsahem a programem uspokojí zájemce všech generací.

Podrobný a aktuální přehled námi plánovaných akcí naleznete na internetových stránkách http://komise.istencin.com.

Za kulturní komisi vás zve
a na viděnou se těší
Lukáš Istenčin

KAM NA VÝLET

Do stříbrného dolu v Kutné Hoře po nových schodech. Středověká štola je dlouhá 200 m a leží 35 m pod zemí. Byla objevena v roce 1967 a v roce 1969 slavnostně otevřená. Letos slaví 50. turistickou sezonu.

Prohlédnete si také expozice muzea v Hrádku, Kamenném domě a Tylově domě. V Hrádku čeká návštěvníky letošní novinka v podobě individuální prohlídky bez průvodce.

Ve výstavní síni si prohlédněte obrazy od Miloslava Marschala. V mázhauzu Kamenného domu je výstava zaměřená na historický vývoj skla a sklářské hutě. V Tylově domě vystavuje obrazy inspirované světem hudby Jan Steiner.

Kutnou Horu mám ráda.
Věra Miškovská

Ilustrační foto - webové stránky Českého muzea stříbra

POZVÁNKY NA AKCE

Každoročně je v našich obcích pořádáno mnoho kulturních, sportovních či společenských akcí, na které pořadatelé zvou návštěvníky prostřednictvím plakátků či sociálních sítí.

Úřad městyse nabízí zveřejnění pozvánky na svých webových stránkách, ať už formou plakátu, pozvánky či zařazení akce do webového kalendáře – stejně, jako této možnosti využívá kulturní komise městyse. Pozvánka je zároveň rozesílána do mailových schránek registrovaným odběratelům novinek (jednoduchá registrace je možná odkazem na připojeném obrázku a nechá se kdykoli zrušit).

Přispějte k lepší informovanosti svých spoluobčanů, kteří často telefonují na úřad, a my jim nejsme schopni sdělit bližší podrobnosti.

Pozvánku v jakékoli zveřejnitelné podobě stačí donést osobně na úřad městyse nebo zaslat elektronicky na e-mail ou@cervenepecky.cz nebo lubomir.jirku@cervenepecky.cz.

KLUB DŮCHODCŮ

Zdraví vás Klub důchodců. Také v květnu a červnu jsme pokračovali v poznávání naší vlasti. První výlet nás zavedl do Nových Hradů, zámku ve východních Čechách. Ten je soukromým vlastnictvím rodiny Kučerových. Již dvacet let pracují na jeho obnově a zvelebování areálu.

Rozsáhlé rekonstrukce a nové zahrady byly doposud realizovány pouze ze soukromých prostředků, zcela bez účasti státní či evropské podpory. Kromě prohlídky zámeckých prostor můžete navštívit muzeum motocyklů nebo galerii klobouků. Nádherné jsou i zahrady, např. zeleninová, italská, francouzská, parkánová, anglický park s křížovou cestou, nebo rozárium.

Druhou zastávkou byly Luže Košumberk, známé lázně s léčbou pohybového aparátu, specializující se na dětskou klientelu. Po prohlídce města jsme vystoupali k barokní-mu chrámu Panny Marie Pomocné na Chlumku. S historií i současností nás seznámil kostelník, pan Jirásko. Výklad byl zajímavý a poutavý.

Na druhém výletě jsme si prohlédli huť František v Sázavě. Tu založil v roce 1882 syn manželů Kavalierových. Nadace Josefa Viewegha proměnila bývalou sklářskou huť v unikátní Centrum sklářského umění. Rozsáhlá sbírka představuje jednotlivé sklářské technologie od kahanové techniky, malování a broušení po leštění a pískování skla.

Zámek Jemniště, naše další zastávka, nás přivítal v plné parádě. Sloužil převážně jako letní sídlo. Nynější majitel Jiří Sternberg obývá s rodinou levé křídlo zámku.

Po prázdninách, které jsme věnovali převážně vnoučatům, se sejdeme v pondělí 9. září v 15.30 hod v zasedací místnosti úřadu městyse.

S pozdravem Výbor Klubu důchodců

Zámek Nové hrady - zdroj webové stránky zámku

Zámek Jemniště - foto autor

Z KNIHOVNY

Milí čtenáři,
od září se Vám hlásí nová knihovnice.

Ráda bych tímto poděkovala paní Marii Hurtové, která mě zaučuje, doufám, k Vaší spokojenosti.

Knihovna má nové webové stránky, které najdete na stránkách úřadu městyse, a novou adresu, na které najdete katalog - https://cervenepecky.knihy.net/katalog/baze.htm.

MĚJTE PROSÍM SE MNOU TRPĚLIVOST!

Vaše Alena Beranová

Chrám Panny Marie Pomocné Chlumek - foto autor

Huť František v Sázavě - foto webové stránky sklárny

ČERVENOPEČECKÁ PECKA

www.cervenopececka-pecka.cz

Alžběta Kosinová

Jako každý rok jsme se čtvrtý pátek v červnu sešli již po čtyřiatřicáté na festivalu ČERVENOPEČECKÁ PECKA. Tradičně hudební akci zahájila místní country kapela Trampoty, která své vystoupení pojala jako průřez celou svou tvorbou a zavzpomínala tím na Sosáka.

Posluchačům dopřála staré i novější kousky. I letos se v trochu obměněné sestavě znovu představila skupina The Countries, která se schází pouze u příležitosti tohoto festivalu a nabídla světové hity předělané do country podoby. Poprvé u nás vystoupila skupina Knezaplacení, která hrála hlavně převzaté písničky v originální úpravě pro kytary, flétnu a perkuse.

V předposledním uskupení účinkoval i moderátor večera Pepa Voda, který oznámil odchod do moderátorského důchodu. Tak uvidíme, jestli tomu tak opravdu bude.

Brzdaři z Kutné Hory předvedli skvělý bluegrass a bezchybné vícehlasé vokály. Letošnímu ročníku počasí přálo, a tak vás na Pecku dorazilo téměř tři stovky.

Většina z vás si počkala na hlavního hosta celé akce – Luboše Pospíšila a jeho 5P. Rodák z Kutné Hory posluchače potěšil tvorbou z celé své diskografie. Kapela obsazená profesionálními muzikanty perfektně šlapala a byla to skvělá tečka za celým večerem.

Děkuji všem, že stále chodíte, a také těm, kteří mi jakkoli pomohli s pokračováním této tradice. Pojďme se společně těšit na půlkulatý pětatřicátý ročník. Více na

Historická hlavní cena - foto Milan Pospíšil

Moderátor Pepa Voda - foto Milan Pospíšil

Trampoty festival zahajují již tradičně - foto Milan Pospíšil

The Countries - foto Milan Pospíšil

Areál byl slušně zaplněný diváky - foto Milan Pospíšil

Areál byl slušně zaplněný diváky - foto Milan Pospíšil

Brzdaři z Kutné Hory - foto Milan Pospíšil

Luboš Pospíšil a skupina 5P - foto Milan Pospíšil

VZPOMÍNKY

Paní Ludmila Radoměřská oslavila 90 let v plné síle, svěžesti, má stále radost ze života a plánuje, co ještě musí udělat.

Narodila jsem se v roce 1929 v Bořeticích. Rodiče pracovali v zemědělství, měla jsem mladší sestru Věru, ta se vdala do Prahy. Již umřela. Do školy jsem chodila do Suchdola, Bořetice dříve patřily do kutnohorského okresu. Vyučila jsem se v Tesle, kde jsem pracovala 41 let jako seřizovačka až do důchodu. Celý život jsem pracovala a měla ráda pohyb. Nyní se starám o zahrádku, dívám se na televizi, luštím křížovky. Zlobím se na sebe, když si nevzpomenu na některé slovo.

Celý život jsem prožila v Bořeticích, je to nejhezčí místo na světě.

Paní Radoměřské přejeme zdraví, spokojenost, pohodu a také tu stovku, na kterou se těší.

Věra Miškovská

Paní Ludmila Radoměřská na snímku autorky

První domácí hospic na Kolínsku

Domácí hospic Srdcem poskytuje hospicovou péči nevyléčitelně nemocným pacientům, v pokročilé nebo konečné fázi života, v přirozeném prostředí. Lékařská, zdravotní i duševní péče je poskytována lidem již od 18 let věku 24 hodin denně a 7 dní v týdnu.

Naše služby poskytujeme na profesionální úrovni, proto náš tým tvoří lékař s odborností na paliativní medicínu, 3 zkušené zdravotní sestry, které absolvovaly odbornou praxi a stáže, psychoterapeut, duchovní a poradce pro pozůstalé. Hospicovou péči zajišťujeme **v Kolíně a v dojezdové vzdálenosti do 30 km.**

I v letošním roce pokračujeme s osvětovou činností domácího hospice na Kolínsku. V lednu se uskutečnila ve spolupráci se Skautským vzdělávacím institutem úspěšná přednáška na téma „Etické otázky smrti a umírání“. Přednášejícím byl populární římskokatolický kněz, přírodovědec, spisovatel a pedagog **Marek Orko Vácha**. Děkujeme za přednášku, za dechberoucí dar slova Marka Váchy, všem, kteří se zúčastnili (počet účastníků se blížil ke stovce) a za dobrovolné příspěvky na činnost hospice.

V březnu se uskutečnila v Poděbradech, ve spolupráci s Domem dětí a mládeže Symfonie, přednáška zakladatelky hospice na téma „Smrt dává životu smysl“ a následně proběhl benefiční koncert oblíbené poděbradské kapely **FLAT FLY**. Děkujeme mladým a úspěšným umělcům. Děkujeme dárcům a příznivcům, výtěžek z benefičního koncertu byl použit na zdravotní materiál a nezbytné lékařské vybavení.

Jsme nezisková organizace, naše služby nejsou hrazeny z veřejného pojištění, bez dobrovolných dárců a dalších zdrojů by naše fungování nebylo možné. Domácí hospic můžete podpořit i pravidelným či jednorázovým příspěvkem na transparentní účet Pomozte nám pomáhat: **2401424049/2010**.

Nabízíme partnerství a spolupráci fyzickým osobám, podnikatelům, firmám, školám. Budeme rádi za vaše podněty či jakoukoli formu spolupráce a podpory. Nabízíme spojení s veřejně prospěšnou aktivitou v regionu, formu reklamy na webu, na propagačních letácích, osobních autech, společenské odpovědnosti firem, apod.

Děkuji našim dosavadním dárcům a sponzorům, bez vás bychom nebyli schopni tuto službu poskytovat.

www.hospic-kolin.cz
email: info@hospic-kolin.cz
mobilní tel.: 775 031 332

Ing. Dagmar Ruferová, ředitelka

S KROSNOU ZA KRÁSAMI SKOTSKA

Celé to započalo jedním říjnovým večerem, kdy jsme si my, tři mladé vysokoškolačky, sedly k láhvi dobrého vína a sdělovaly si naše cestovatelské touhy. Padly nejrůznější destinace, ovšem Skotsko se stalo místem, které jsme bezpochyby chtěly jednou navštívit všechny. Ovšem ten den jsme netušily, že se sen stane velmi brzo skutečností. O necelé tři měsíce později jsme úplnou náhodou našly zlevněné letenky do Edinburghu, proto jsme na nic nečekaly, vybraly jsme termín na začátek srpna a letenky byly doma.

Poté jsme pomalu začaly přemýšlet nad plány, které zde uskutečníme. Věděly jsme, že bychom chtěly projít pěšky, pokud možno, co největší část Skotska, a zároveň jsme si přály, aby nás to nevyšlo příliš draho, když jsme ty studentky, že? Vymyslet cestu nám dosti usnadnila jedna internetová stránka nazvaná „The West Highland Way“, což je název trasy, která měří 154 kilometrů a vede od jihu Skotska, z města Milngavie, až na severní část, do městečka Fort William. Tato stezka je po celou dobu značena dřevěnými sloupy, na kterých je symbol bodláku, jelikož bodlák je skotský národní symbol.

Půlrok utekl jako voda a my stály s našimi patnáctikilovými krosnami v letištní hale v Edinburghu.

První den jsme měly v plánu pobýt v největším městě Skotska, v Glasgow. Proto jsme se tam z letiště vydaly autobusem, prošly zde spoustu krásných památek, ochutnaly místní kuchyni a navečer jsme vlakem odjely do městečka Milgavie, kde měla započít naše pouť. Už se pomalu začínalo stmívat a my před sebou měly první úkol – najít místo pro nocleh.

Objevily jsme ho asi čtyři kilometry od města, v lese vedle potůčku. Zde přichází na řadu vysvětlení, proč s sebou máme

batohy, které váží patnáct kilogramů. Po celou cestu jsme si totiž nesly stan, spacáky, karimatky, jídlo, vařič s plynovou bombou, a to zbylé místo v krosně zabíraly věci, o kterých teď už víme, že na další cestu bychom rapidně snížily jejich množství na minimum.

Třeba taková pláštěnka. Člověk by si řekl, že v Anglii, kde prší velmi často, se bude rozhodně hodit. Ovšem počasí se zde mění tak rychle, že než si stihnete sundat ze zad

Zuzka, Terka a Vlasta ve Skotsku - foto autorka

krosnu, přes kterou přehodíte nepromokavou ochranu, a pak i sebe navléknete do pláštěnky, jste mokří skrz na skrz a pláštěnka je vám tedy k ničemu. Ale musím říci, že jsme měly na počasí celkem štěstí. Původně mělo pršet celých 10 dní, ovšem nakonec nás déšť přepadl jen párkrát.

Ráda bych ve zkratce popsala, jak zhruba probíhal náš běžný den. Ráno jsme vylezly ze stanu, pořádně se nasnídaly, sbalily věci a vyrazily na cestu. První den jsme procházely loukami, kde se pásly ovce, až jsme k večeru přišly na kopec, odkud jsme v dáli viděly největší jezero Anglie, Loch Lomond, které vypadalo úchvatně. Ovšem další tři dny, co jsme kolem něj procházely, jsme trochu změnily názor. Kolem jezera se totiž dalo jít pouze lesem, přes velké kameny, na které jsme se musely škrábat, poté zase z balvanů seskakovat nebo se s krosnou protahovat úzkými soutěskami. V tomto úseku jsme si všechny sáhly na úplné dno svých sil. Proto jsme byly rády, když jsme čtvrtý den měly jezero již za zády. Také terén se změnil. Šly jsme po písčitých stezkách vedoucích pod skalnatými horami, kde se pásla stáda koz a ovcí. Občas jsme také procházely skrz vesnice, kde byly nádherné domečky, zahrady s perfektně upraveným anglickým trávníkem a lidé, kteří se s námi dávali jen tak do řeči a radili nám například, jaké výhledy si nesmíme nechat ujít.

Skotové jsou neskutečně milí a usměvaví lidé, které jen tak něco nerozhodí. Během cesty jsme se kromě Skotů seznámily také s jedním Brazilcem, Belgičankou, Francouzem či s Němci. Bylo zajímavé vyslechnout si kupříkladu, proč se tuto cestu rozhodli jít, jaké mají koníčky nebo co všechno už procestovali.

Pisatelka článku Zuzka - foto archiv autorky

Dny do konce cesty utíkaly jako voda a kilometry ubývaly, až jsme před sebou měly posledních pár kroků do cíle naší cesty. Pocity z toho, že jsme cestu zdárně dokončily, byly neskutečné. Ovšem všechny jsme se shodly na tom, že citát ***„To cesta, cesta nám přináší štěstí, ne cíl.“*** nám mluví z duše.

Zuzka Heřmánková

DŘEVOVÝROBA V ČERVENÝCH PEČKÁCH

Chcete novou skříňku, poličku, obložení stropů, chodby – každé přání splní šikovní páni truhláři. Na hlavních vchodových dveřích je heslo „LÉČBA PRACÍ“. Truhlárnu založil v roce 1990 pan Kroupa v hospodě u Kaislerů a v prostorách kina. Celá budova je přestavená, zvětšená o nový výtah, vybavená novými moderními stroji. Ředitel truhlárny je pan Roman Urban a společně s partou 5 truhlářů dokáží splnit každou zakázku.

Za partu truhlářů Roman Urban, ptala se V. Miškovská

Ukázky prací z archivu pana Urbana

HASIČI INFORMUJÍ

Vážení spoluobčané,

tak skončily prázdniny, mnohým z nás dovolené a hasičům doba s trochou obav. Proč obav? Protože i my jsme lidé se svými povinnostmi k rodině. Zvláště v době prázdnin tuto povinnost pociťujeme, a tak jako ostatní putujeme „za hranice všedních dní“, ať do zahraničí či po „vlastech českých“.

Jednotka hasičů městyse je v tuto dobu na minimálním počtu, ne-li pod minimálním počtem. Ač jsme dobrovolní, toto období jsme zvládli a na povolání ke třem zásahům reagovali. A kdy?

První zásah, na který jsme byli povoláni, byl 22. 6. na padlý strom v katastru obce Grunta. Pozorný čtenář by mohl namítnout, že datum je z druhého čtvrtletí, ale články píšeme asi měsíc před koncem čtvrtletí, a proto sem zásah spadá.

Druhý zásah dne 2. 7. byl velice neobvyklý. Byli jsme povoláni na vyproštění srny z bývalé nádrže u Malé Vysoké. Práce se z naší strany účastnili otec a syn Suchánkové a srnu, ač promočení a špinaví od bahna, před zraky přihlížejících zachránili a vypustili zpět do volné přírody. Jen na doplnění, jednalo se o první samostatný výjezd našeho Fordu Transit s posádkou.

Poslední statisticky vedený výjezd byl 18. 8. do Suchdola na údajný požár v Uhelných skladech. Na místě hasiči zjistili, že se jedná o nahlášené pálení odpadu, a tak je tento výjezd evidován jako planý poplach.

Samozřejmě toto je výčet evidovaných událostí Generálním ředitelstvím HZS, ale jak jsem napsal v minulém příspěvku, řešíme i události ve prospěch vás, občanů.

Těch bylo několik, ale za zmínku stojí náš boj se sršni. Ti si oblíbili lípu přímo u hasičské zbrojnice, ve velice krátké chvíli se zde usídlili a nám nezbylo, než je zlikvidovat. U HZS jsme se pomoci nedomohli, a tak začal náš boj. Nejdříve se hasiči vybavili obleky, na snímku Lukáš Litera.

Pak v pozdních odpoledních hodinách vystříkali dutinu ve stromě, aby večer otvor vyplnili montážní pěnou a stavebním materiálem.

Stejně jako mnozí z vás navštívili některou z lokalit v Chorvatsku, tak i naši kolegové se domluvili a do Chorvatska vyrazili. A co by to bylo za hasiče, kdyby nenavštívili své kolegy, nepodiskutovali, nepořídili společné foto a neslíbili si další spolupráci. Budeme se tedy společně těšit.

Jak jsem již napsal, je za námi 3. čtvrtletí tohoto roku a můj článek by nemohl být bez informací o „žití mladých hasičů“ v Červených Pečkách.

Dnes víme, že v naší organizaci máme třicet děvčat a chlapců, kteří se nejen přihlásili, ale jsou již dnes řádnými členy Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska.

A také se rozrostl tým členů, který se o „zlatíčka“ stará. Mnozí z vás je možná viděli, jak pilně cvičí v okolí fotbalových hřišť a připravují se na závody. Jejich úsilí přineslo první úspěchy, když při prvních závodech na oslavách v Konárovicích obsadili první místo a hned za čtrnáct dní druhé místo v soutěži při oslavách v Klipci. Ano, jedná se o ty nejstarší, ale brzy dostanou příležitost i mladší.

Blahopřejeme. A přikládáme několik fotografií. Ti mladší se zatím pilně připravují na svoji příležitost v hasičském řemesle. Nejen závody jsou činností, která se pro mladé hasiče připravuje.

Na řadu přišel i první společensko-kulturní zážitek. Starší vyrazili na Žďársko, aby poznali, jak to dělají jinde. A podle ohlasů byli nadšeni. Kolegové z SDH Polnička pomohli s programem, ubytováním a za sobotu a část neděle naši mladí hasiči viděli profesionální stanici HZS, dobrovolnou zbrojnici JSDH a prohlédli si muzeum hasičstva v Přibyslavi.

Následující fotografie i s Janem Žižkou to dokládají.

Na závěr mi dovolte jednu zprávu ze společenského života našeho SDH.

Dne 7. 6. vstoupil do stavu manželského náš člen Jiří Suchánek ml. Srdečně ještě jednou blahopřejí kolegové hasiči a věřím, že i spoluobčané.

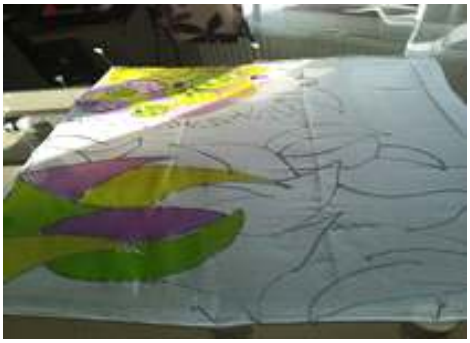
S pozdravem „ Ohni zmar“

Jan Bradna

Foto: archív SDH

ZPRÁVY Z TVOŘIVÉ DÍLNIČKY PRO DOSPĚLÉ

Od posledního vydání byla jen jediná, rozlučková dílnička, kterou jsme tradičně uspořádaly u nás v Opa, přinesly si dobroty, daly kávu, a jelikož se jednalo o Tvořivý pokec, tak jsme se také naučily jednu novinku, a to HUGO koktejl (receptík: bílé víno, sodovka, máta a limetka), jen se po něm zaprášilo. Ideální letní osvěžující nápoj. Povídaly jsme si o plánech na léto, pročetly pár kreativních časopisů, no prostě jsme si to odpoledne užily, jak se patří.

Prázdniny jsou u konce, tak mi nezbývá než vás navnadit na další dílničky, které začnou již v září. Informace budou jako tradičně vyvěšeny na obchodě u Kolovec-

kých a na facebookových stránkách (Tvořivá dílnička Čepečky), kam dávám i fotografie s výtvory. Přijďte se podívat, popovídat, zasmát se, něco se třeba naučit, ať už naživo či jen virtuálně.

Je asi „hloupé“ to zmiňovat nyní, když za okny praží slunce, koupeme se a užíváme si léto, nicméně čas nezastavíme a Vánoce jsou vskutku za rohem.

Od 1. 9. je do Štědrého dne přesně 115 dní. Což je prostě opravdu za chvilku, takže my na dílničce začneme chystat dárečky a překvapeníčka, ať už pro sebe, nebo pro ostatní.

Hned v září budeme malovat na hedvábí, šátky, šály….

Na říjen máme domluveno tvoření s FIMO hmotou – nějaký šperk si zkusíme vymodelovat.

Listopad bude ve víru korálků. 12. 11. (ano, termín je již přesně daný) k nám dorazí velice šikovná a nadaná korálkářka Diana Dee Lázňovská ze sousední Kutné Hory, která pro nás vytvoří nějaký speciální návod a naučí nás „ušít z korálků“ pěkný šperk. Pokud máte chuť si zarezervovat místečko, můžete se hlásit již nyní, jistě nebudete litovat, a hlavně techniku, kterou se naučíte, využijete pak již samy kdykoliv na své vlastní projekty. Tvorbu Dee přikládám pro inspiraci.

Začátkem prosince bychom rády stihly ještě vánoční věnce či svícny z přírodnin – takže již nyní sušte bylinky, šišky, zajímavé květy a trávy, šípek... no zkrátka vše, co vás napadne.

Takže jak je vidět, plánů máme hodně, nezbývá než doufat, že se sejdeme opět v hojném počtu a přibydou k nám nové tváře. Nebojte se, dorazte. Určitě se vám s námi bude líbit.

Krásný nadcházející podzim přeje

Jitka Bartůňková

(e-mail v případně dotazů: dilnicka.cepecky@seznam.cz)

Z MYSLIVOSTI

V září myslivci již musí začít s přikrmováním zvěře. Jak tvrdí stará myslivecká zásada "poslední snop z pole, první zrno do zásypů", tedy s přikrmováním začít hned po sklizni obilnin. Kombajny rychle sklidí obilní pole s malými ztrátami, sláma je na kombajnu drcena a okamžitě následuje podmítka či orba. Pole se tak z vysoce úživného prostředí před sklizní rychle promění na suchou potravní poušť, kde zvěř nemá prakticky žádný zdroj potravy, krytu ani vody.

Po žních je nutno začít s přikrmováním srnčí zvěře jadrnými krmivy, zejména v polních honitbách. Současně probíhá kontrola technického stavu přikrmovacích zařízení a rovněž je nutné zkontrolovat umístění krmelců. Je nutno dbát na to, aby byl v honitbě nejméně 1 krmelec na pět až deset kusů spárkaté zvěře a 1 krmné zařízení pro drobnou zvěř na deset až patnáct kusů. Pro srnčí zvěř, která je teritoriální, by měla být krmná zařízení rozmístěna pravidelně po honitbě. Pro tlupní druhy zvěře se vyplatí vybudovat soustředěná krmeliště. Krmné zařízení by mělo být umístěno na suchém místě; s dobrým rozhledem pro zvěř (aby dokázala včas zjistit nebezpečí a v klidu uniknout); v klidové zóně (v dostatečné vzdálenosti od hlavních silnic a železnic – odlákání zvěře pro snížení střetů s dopravními prostředky); nejméně 100 až 200 metrů od mladých lesních porostů (snížení škod na mladých porostech). Pak se zvěř cítí bezpečněji a častěji navštěvuje krmná zařízení.

V září myslivci začínají přikrmovat také bažanty. To se provádí doplňováním přiměřeného množství jadrných krmiv a obilních odpadů do "zásypů", což jsou zastřešené plochy dva krát dva metry, ve kterých je předkládané krmivo chráněno před zaplísněním. Je nutno krmit tak, aby bažanti nalézali potravu na více místech. Pokud bažanti nenaleznou ve svém okolí dostatek potravy, vydávají se potravu hledat, což pro myslivce není žádoucí,

neboť dochází k rozprchávání bažantů do volné krajiny, kde jsou ohroženi hlavně predátory a vlivy civilizace. V tomto měsíci se začínají rozpadávat rodinná hejnka a hlavně bažantí kohouti odcházejí hledat nová stanoviště. Je nutno doplnit také všechna slaniska kusovou krmnou solí.

V září je možné vidět spárkatou zvěř, která se paství na zvěřních políčkách, "biopásech", plodinách na "zelené hnojení" a ozimých plodinách. Velmi pozitivní roli v zajištění potravy pro zvěř sehrávají tzv. "biopásy". Myslivci propagují pro umístění biopásů přednostní využití nepravidelných okrajů velkých lánů, které jsou obtížně využitelné pro mechanizaci, a nebo části polí v blízkosti lesa. Biopásy jsou osety speciální směsí plodin (proso, pohanka, jarní pšenice, krmná kapusta, oves), která tvoří potravní doplněk k sousední velkoplošně pěstované zemědělské plodině (pšenice, řepka, ječmen). Po dozrání a sklizni zemědělské plodiny má zvěř možnost najít potravu na nesklizeném "biopásu". Po sklizni obilovin z polí je vhodné zasít co nejdříve plodiny na tzv. "zelené hnojení" (hořčici, svazenku) - tyto plodiny mohou sloužit i jako potrava a kryt pro zvěř. Na políčkách pro zvěř by měly být co nejdříve zasety podzimní směsky. Nejčastěji se používá žito ozimé, žito trsnaté či speciální směsi plodin. Směsku bychom měli volit podle půdy a stanoviště. Po sklizni zemědělských plodin se rychle provádí podmítka a následné setí ozimých obilovin.

V průběhu jarních a letních měsíců se někteří členové našeho sdružení zúčastňovali brigád na opravách a výstavbě nových mysliveckých zařízeních a jejich rozmístění po honitbě. Na konci měsíce června jsme uspořádali tradiční slavnostní schůzi k Měsíci myslivosti za účasti našich rodinných příslušníků. Jednotliví členové našeho sdružení v průběhu léta zajišťovali přikrmování vypuštěných divokých kachen. Dále se zaměřili na získání krmení pro zvěř pro nadcházející nepříznivé zimní období, kdy se musí o zvěř starat za jakéhokoliv počasí, aby nestrádala a byla i v dobré kondici. Tady bychom chtěli poděkovat místní zemědělské společnosti „Poline“ za dar ve formě krmení pro zvěř.

V měsíci září začínají v naší honitbě i v okolních honitbách hony na kachny a drobnou zvěř, které končí až posledním prosincem.

Pavel Balvín

ŽIVOT VE ŠKOLE

Od minulého vydání čtvrtletníku se ve škole událo mnoho věcí. Přivítali jsme 20 nových prvňáčků, které povede Mgr. Zdeňka Chmelíková a Soňa Kratochvílová. Přišel je pozdravit i pan starosta Lubomír Jirků a popřál dětem mnoho úspěchů a šťastných chvil prožitých ve škole.

Celá škola během prázdnin byla nově vymalována a ve školce pan školník vyrobil stezku „bosou nohou“.

Už začátkem školního roku nás čeká velká rekonstrukce, která zabezpečí bezbariérovost budovy. Přibyde nové sociální zařízení, učebna uzpůsobená moderním přírodovědným trendům, schodolezy a především výtah. Vše bude realizováno za plného provozu školy. Žádám tedy o shovívavost a trpělivost všechny rodiče, protože jistě budeme muset improvizovat. Věřím, že se vše zdárně zvládne a opět uděláme další krok směrem k moderní škole.

Máme i své plány. Rádi bychom v rámci úspěšné žádosti Erasmus+ absolvovali zahraniční stáž v anglicky mluvící zemi. V případě zájmu žáků zorganizujeme výjezd i pro ně. Dále se budeme snažit zvyšovat kompetence pedagogů v cizím jazyce a zařazovat metody Clil stále více do výuky MŠ i ZŠ. V jarních měsících se budeme připravovat na rekonstrukci venkovního sportoviště.

Toto je jen skrovný výčet plánů pro nadcházející školní rok, které by nebylo možné realizovat bez materiální podpory zřizovatele. I touto cestou bychom rádi poděkovali vedení obce za dlouhodobou a systematickou pomoc při realizaci výše uvedených projektů.

Za ZŠ a MŠ Mgr. Hanzlová

První den ve škole - foto archiv ZŠ

V ŠESTCE MÁME RÁDY ZVÍŘATA

…a proto jsme se na jaře vydaly nejprve do kravína v Bečvárech a pak do ZOO Chleby.

V Bečvárech jsme měly domluvenou komentovanou prohlídku, prošly jsme si tedy všechny části kravína. V jedné části jsou totiž jen telata různého stáří, v druhé březí krávy a v další jen ty, co dávají mléko.

Mohly jsme se podívat i na samotné strojové dojení, dozvěděly jsme se, čím se krmí a třeba že v Bečvárech se krávy na pastvu nedostanou, protože na to nejsou pozemky. Nakonec ale největší zážitek měly holky z toho, když jim sem tam nějaká ta kráva olízla ruku.

Měsíc na to jsme vyrazily do ZOO Chleby. I když je to menší rodinná zoo, my jsme se tam zabavily celý den – pozorovaly jsme mláďátka, kterých tam byla na jaře spousta, prošly se ve výběhu mezi zakrslými kozami a daňky, protáhly se na hřišti. Nejvíc nás zaujali ne moc známí primáti Langur duk, které můžete vidět právě jen v Chlebech, a medvědi ušatí. Ty jsme zrovna zastihly při hře, takže jsme je vydržely pozorovat skoro půl hodiny.

Vendula Nehasilová

TŘI TÝDNY V SAMURAJSKÉM JAPONSKU

侍

V neděli 30. 6. 2019 nastoupilo na 90 nedočkavých malých červenopečeckých skautů do autobusu, který je odvezl na tábořiště u Trhového Štěpánova. Kromě bydlení ve stanech a pilování klasických tábornických dovedností tam na ně stejně jako každý rok čekalo nevšední dobrodružství.

Vstupem na tábořiště se děti i vedoucí přenesli téměř 150 let do minulosti a 9 tisíc kilometrů na východ – do samurajského Japonska. Ocitli se zde v době vlády císaře Meidži a průvodce jim dělali dva nerozluční kamarádi – samurajové Saigó a Yamagato. Celý první týden se účastníci tábora seznamovali s kulturou tradičního feudálního Japonska. Oddíly se střídaly v rolích samurajů, měšťanů a rolníků, nechyběla výroba sushi, jedení hůlkami, skládání origami a ani další činnosti, které vás jen při slově Japonsko napadnou.

Během následujících dní byly děti svědky toho, jak císař otevírá Japonsko světu a vpouští do něj výdobytky západní civilizace. S tím se ovšem nedokázal smířit jeden z jejich průvodců, samuraj Saigó. Ze všech sil se snažil udržet staré uspořádání, a když viděl, že je císař v otázce budování nového Japonska neoblomný, odešel s hrstkou věrných z císařského paláce do vesnice v horách. Jeho přítel Yamagato přijal nové uspořádání, stal se důstojníkem v nově vznikající císařské armádě a snažil se Saiga přesvědčit, aby své rozhodnutí změnil. Ten však svou válečnou stezku chápal jako boj za zachování tradičních samurajských hodnot a věděl, že není cesty zpět.

Zpestření běžného táborového programu dětem zajistila lanovka - foto Filip Nehasil

Japonská ranní rozcvička - foto Filip Nehasil

Až do konce sledovali táborníci příběh dvou nerozlučných přátel, kteří se ve své poslední bitvě ocitli na opačných koncích bitevního pole. Až tam je dovedla jejich čest. Bitva o Shiroyamu, ve které proti sobě stálo 30 tisíc císařských vojáků a 500 samurajů ukončila nejen dobu samurajů v Japonsku, ale také letošní tábor.

Ráda bych závěrem pogratulovala 7. oddílu k vítězství v celotáborové hře a poděkovala všem, kteří umožnili, že se tábor mohl uskutečnit, a přispěli k jeho bezproblémovému průběhu. Věřím, že si ho užily nejen děti, ale i dospělí a že se za 365 dní na štěpánovské louce potkáme znovu.

Za CTH tým

Michaela Jirků, 9. oddíl

Šestý oddíl na výpravě v ZOO Chleby - foto Vendula Nehasilová

Císař Meidži - fotoLuděk Veselý

Sedmý oddíl na táboře - foto oddílový archív

Sobotní večery tradičně patřily táborákům - foto Luděk Veselý

Kdo je kdo ve vedení obce?

Již počtvrté a zároveň naposledy přinášíme krátké seznamovací medailonky všech zastupitelů. Můžete tak postupně poznat i ty, kteří jsou pro vás dosud osobami neznámými.

PaedDr. Alena Sosnovcová

***1961 Kolín**

V zastupitelstvu městyse působím první volební období, zároveň jsem novou posilou komise veřejného pořádku. V minulosti se na chodu obce podíleli i můj otec, sestra a manžel.

Mám dvě dospělé dcery. Zuzanu, která vystudovala cizí jazyky na filozofické fakultě, a Alžbětu, jejímž oborem se stala ekonomie. Širší veřejnosti je známá díky svému hudebnímu zaměření.

S rodinou starší dcery bydlíme v Dobešovicích a vnoučata Jáchym a Marlen jsou pátou generací žijící v tomto domě.

Dětství a mládí mi ovlivnila atletika a skautská a tábornická organizace v Červených Pečkách, kde jsem působila jako oddílová vedoucí. Profesně se celý život pohybuji v oblasti vzdělávání. Vystudovala jsem nejdříve předškolní pedagogiku a psychologii na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a po revoluci mě vítr zavál k angličtině. Postupně jsem získala kvalifikaci pro výuku anglického jazyka na prvním, druhém a třetím stupni na pedagogických fakultách v Plzni a Brně. Místa a pozice jsem vyzkoušela různé a v současnosti ráda učím na Střední a Vyšší odborné škole zdravotnické v Kolíně.

Zajímá mě spousta věcí. Pravidelně sportuji, vyhledávám hudební a různé kulturní akce, cestuji, mám ráda přírodu a zvířata, trochu zahradničím a radost mi přinášejí společné aktivity s užší i širší rodinou a přáteli.

Na začátku tohoto roku jsem se bohužel rozloučila se svým mužem Zdeňkem. Přes různé těžkosti bytí je ale život krásný.

Roman Lang

*** 1964 Kolín**

Bydlím na Bojišti od roku 1990. Zastupitelem jsem třetí volební období. Od roku 1990 jsem členem technické komise.

Jsem ženatý, mám dvě děti, jedno vnouče. Jsem zaměstnán ve Vodosu Kolín jako technik.

Jsem příslušníkem roty bojového zabezpečení 215. letky zabezpečení, VÚ 7214 Čáslav.

Záliby: dobré víno, pivo a hvězdné nebe nad hlavou.

Ing. Pavel Šanc

***1973 Kolín**

Pocházím ze sousedních Nebovid, ale významná část mého života je spojená s Červenými Pečkami. Vychodil jsem zde základní školu, 25 let hrál fotbal za místní Květ, TJ a FK. 8 let jsem se každý pátek těšil do Pionýra na schůzky 11. oddílu.

U babičky a dědy Štolbových jsem trávil většinu prázdnin, přespával u nich po návštěvě místního kina (abych nemusel v noci přes lesík). A je samozřejmé, že z Peček je převážná většina mých kamarádů a přátel.

Po maturitě na Gymnáziu Kolín jsem vystudoval Strojní fakultu ČVUT v Praze. Přestože mým hlavním oborem byla jaderná energetika, nastoupil jsem do ČKD Kutná Hora a za 15 zde strávených let jsem se postupně z technických profesí přeškolil na profese ekonomické. Od roku 2015 pracuji jako ekonom ve VHS Kutná Hora.

Poprvé jsem byl zvolen do zastupitelstva městyse v roce 2010, kdy jsem byl občanem Červených Peček teprve čtyři roky. Nyní je to tedy již mé třetí volební období a po celou dobu působím v orgánech městyse i jako člen finančního výboru.

S manželkou Radkou vychováváme dvě děti, jedenáctiletou Janu a devítiletého Ondru.

Rádi společně cestujeme nejen po Čechách, ale i po blízké Evropě. Rádi trávíme čas v přírodě. Dalším společným zájmem jsou rekreační sporty nebo čtení knížek. Já sám si ještě stále najdu chvilku na přátelský fotbálek.

Ing. Pavel Pospíšil

*** 1973 Libenice**

Narodil jsem se v roce 1973 v nedalekých Libenicích. Do Červených Peček jsem se přiženil před 26 lety a se svou ženou jsme vychovali dvě, dnes již dospělé, děti.

Po ukončení studia na Strojní fakultě ČVUT v Praze jsem nastoupil do firmy Kopos Kolín, a.s., kde pracuji dodnes, v současné době na pozici vedoucího konstrukce a nástrojárny. V zastupitelstvu působím již páté volební období, zastávám i funkci předsedy finančního výboru. Mojí největší zálibou je sport. Od mládí jsem aktivně hrál fotbal, a protože rovněž rád pracuji s dětmi, začal jsem ve zdejším fotbalovém klubu trénovat mládež.

Za 25 let jsem vyzkoušel trénovat všechny věkové kategorie, nyní pracuji s našimi nejmladšími fotbalovými adepty a zároveň jsem i předsedou zdejšího fotbalového klubu.

Dalším velkým koníčkem je pro mě tanec. Před několika lety jsme se ženou začali navštěvovat taneční lekce a stále nás to velmi baví. Mám rád i další sporty, v létě kolo, v zimě lyže, ale nezbývá mi na ně tolik času, kolik bych chtěl.

Jezírko v parku - foto Milan Pospíšil

Rekonstrukce jezírka v zámeckém parku pomalu spěje do finále - foto Milan Pospíšil

PLÁŽÁK PO ČTYŘIADVACÁTÉ

Hodiny na stěně ukazují 15 minut po 2. hodině ranní 17. června 2019. Právě v tento okamžik končí maratón volejbalových zápasů a zábavy, který se rozeběhl přibližně před 36 hodinami. Poslední návštěvníci opouštějí potemnělý zámecký park a pořadatelé 24. ročníku turnaje v plážovém volejbale v Červených Pečkách mohou pomalu rekapitulovat právě skončený turnaj.

A jaký že byl? Klasický a zároveň výjimečný. Klasický v celém svém průběhu.

Páteční třetí hodina odpolední je tradičně vyhrazena losování a následnému šikování zápasů, to podle toho, kdo je kompletní a může naskočit do zápasů na bílém písku zdejšího beachvolejbalového kurtu. I toto skládání zápasů je klasikou našeho turnaje, které vezme za své kolem 17. hodiny odpolední, kdy všichni přihlášení jsou již na místě a může se vjet do zaběhlých kolejí, kdy zápas střídá zápas.

Jak se den pomalu naklání a večer se hlásí o slovo, cestu do parku si nacházejí i ti, kteří prostě chtějí vidět své známé, kamarády, poklábosit, něco dobrého pojíst a tu a tam se podívat na pěknou výměnu míčů v rámci probíhajících zápasů. Ano, to vše nabízí náš turnaj. Večer přechází v noc a parkem se nese reprodukovaná hudba, která dotváří fajn náladu, a parket se pozvolna zaplňuje tanečníky, kteří mají tanec v krvi více než cokoliv jiného.

Sobotní den se nese v podobném duchu a nic nenasvědčuje tomu, že by tento ročník měl být v něčem výjimečný. Jen snad pohled na příslušnou „apku“ v chytrém telefonu dává tušit, že něco může být jinak.

Venku je chvílemi nesnesitelné teplo, slunko nešetří hráče ani návštěvníky a každé místo poskytující stín je nekompromisně obsazeno.

Pomalu se ze sportovní listiny profilují ti, kteří na letošní klání přijeli atakovat nejvyšší příčky. Bohužel těsně pod vrcholem sportovního pečeckého Olympu zůstali hráči „domácího“ týmu Zhawa Iba. Navzdory značnému tréninkovému manku předváděli výkony jako v období své největší sportovní slávy, která se dotýkala nejenom červenopečeckých volejbalových hvězd.

V této fázi turnaje se však o slovo začala hlásit ona již zmiňovaná netradiční, výjimečná poloha turnaje. A ta se skrývala v počasí, které si s námi pěkně zahrálo a dalo vědět, kdo že je tu pánem. A tak zatímco při všech předchozích ročnících vždy slunce při finálových bojích alespoň trochu prohřálo volejbalovou koridu, tentokrát se muselo sklonit před silou deště, který zkrápěl hráče, diváky a vlastně celý areál.

V tu chvíli v organizátorech byla malá duše, která se při každém dalším pohledu na zmiňovanou „apku“ stávala ještě menší.

A tak nejkvalitnější zápasy celého turnaje sledovali opravdu jen ti nezarytější příznivci volejbalu dešťovým kapkám navzdory. Snad ze vtipu, snad náhodou, poslední míč turnaje znamenal i dočasný konec deště. Dekorace těch nejlepších tak proběhla za sucha, které však netrvalo dlouho, a opět tu byla neutuchající dešťová sprška. Pro organizátory v nejméně vhodný okamžik. Ale jak už jsme několikrát v předchozích článcích, které se vážou k turnaji, zmínili, někdo „tam nahoře“ nás má rád a drží nad námi ochrannou ruku. Při tom letošním turnaji bychom i dokázali říci, kdo byl tím naším ochráncem, který před časem bohužel odešel tam, odkud návrat není v plánu. Tuto „ochrannou ruku“ všichni ocenili, když se následně dozvídali, jak déšť a vítr „řádily“ v bezprostředním okolí Červených Peček. Holt máme i trochu toho štěstí.

A jak že to pro letošek po sportovní stránce dopadlo? Na stupně se vrátily děti těch, kteří jako hráči stáli u zrodu turnaje před 24 lety. Na stupeň nejvyšší tak letos vystoupal tým „Kde mám boty“ z Kolína, následovaný týmem „Štipoklasy“ (Štipoklasy) a třetím v pořadí bylo družstvo z Kutné Hory pod názvem HelBroSlav.

Závěry článků, které se ohlížejí za turnajem, již také bývají klasikou v podobě poděkování, a to všem hráčům, fandům, návštěvníkům i organizátorům. Bez nich by nebyl turnaj takový, jaký je již úctyhodných 24 let.

Zvláštní poděkování patří již klasicky „bytovkářům“, kteří to s námi ten víkend zase vydrželi.

A za rok při ročníku s pořadovým číslem 25 se na vás všechny budeme zase těšit.

Za skautské pořadatele Aleš Šibrava

Vítězové turnaje: 1. místo: Kde mám boty; 2. místo: Štipoklasy; 3. místo: HelBroSlav - foto archiv pořadatelů

Cvičení dětí v sokolovně začíná 16. září 2019

Cvičíme každé pondělí

16:00 - 17:00 hod. - Předškolní děti

Náplň cvičební hodiny
Úvodní část – Rozcvička (doplněná říkadly a písničkami)
Průpravná část – Cvičení na nářadí, s míči, překážkové dráhy, atd.
Závěr – hry

17:00 - 18:00 hod. - Školáci

Náplň cvičební hodiny
Úvodní část – Rozcvička
Průpravná část – Cvičení na nářadí a s náčiním, atd.
Závěr – hry

Máte-li chuť si zacvičit, přijďte mezi nás. Budete vítáni.

Z TENISOVÉHO ODDÍLU

Tak jako každý rok, zahájil tenisový oddíl další venkovní antukovou sezonu.

Uspořádali jsme dva tenisové turnaje, jarní ve čtyřhrách a nyní posvícenský, kdy jsme odehráli dvouhry.

Tenisový areál je přístupný i dalším příznivcům této krásné hry a zájemci o členství v oddíle se mohou přihlásit na telefonech 602 273 311 nebo 728 346 122.

Za oddíl tenisu Otto Novák

Účastníci posvícenského turnaje - foto autor

CVIČENÍ V SOKOLOVNĚ			
Pondělí	16 - 17	předškoláci	Zuzová Šimková
	17 - 18	školáci	
	19 - 20	bodyform	Krásenská
Úterý	19 - 20:30	ženy	Nádvorníková
Středa	19-20	ženy	Procházková
Čtvrtek	17:30 - 18:30	pilates	Černý
	19-20:30	ženy	Nádvorníková

ZPRÁVY Z FOTBALU

A-tým

Okresní přebor

Konečně postup! Po několika letech sestupů se po výborně odehrané jarní části podařilo našemu áčku postoupit.

Naše sdružené mužstvo Červené Pečky-Pašinka čítá již dohromady 28 hráčů, kteří se vystřídali během jara 2019 na hřišti. Za jaro 2019 bylo celkem odtrénováno 52 tréninkových jednotek a odehráno celkem 13 mistrovských zápasů. V docházce na tréninky bych rád vyzdvihl hráče, kteří chyběli nejméně, a těmi jsou Jaroslav Svoboda, Tomáš Podnecký, Kamil Čermák a Ivan Linhart.

Přátelské zápasy jsme absolvovali dle potřeby vždy s týmem z okresního přeboru. V mistrovských utkáních jsme v tabulce celkově po 26 zápasech skončili na vynikajícím 1. místě se skóre 79:26 a s 64 body. Za námi skončila Ratboř a Velký Osek s 63 body.

Po jaru 2019 bylo jasné, že se z prvního místa vyhoupneme do okresního přeboru, kam zajisté Červené Pečky – Pašinka minimálně patří. Spolu s námi ještě postoupila i Ratboř, kterou jsme již v okresním přeboru přivítali doma v prvním podzimním kole a porazili jsme ji 2:1. Ve druhém kole jsme prohráli v Plaňanech 0:3.

Níže vám uvádím nejlepší 3 střelce branek jara 2019:

19 branek	Jaroslav Svoboda
6 branek	David Zdeněk
5 branek	Lukáš Fedor

Změny v kádru:

Přišli - Michal Gono, David Zákoucký

Odešli - Jindřich Eszenyi, Karel Suchý

Závěrem bych rád poděkoval panu Pavlu Pospíšilovi za vstřícnost a samozřejmě divákům, celému vedení a taktéž všem hráčům, kteří si vytvořili mezi sebou vynikající partu.

Miloš Löwe - trenér

A-tým po postupovém zápase - foto archiv FK

B-tým

4. třída skup. A

Naše sdružené mužstvo Červené Pečky-Pašinka založilo opět i B-tým, který tak v ročníku 2019/2020 vstoupí do nejnižší soutěže. Trenérem je Petr Vejsada a jeho asistentem Miloš Lázňovský. Byla sehrána teprve 2 kola mistrovských zápasů, a to doma s Hradčany s vítězstvím 5:0 a doma s Třemi Dvory „B“ porážkou 1:7. B-tým je založen za účelem zápasového vytížení u hráčů, kteří se nevejdou do základu A-týmu.

Dorost

Okresní přebor

I pro letošní ročník fotbalových soutěží je dorost přihlášen jako sdružený tým, ale tentokrát se Sendražicemi. Ratboř se rozhodla pro jinou cestu než pokračovat ve společném projektu, proto jsme museli řešit jak doplnit a stabilizovat kádr. Po sérii jednání jsme se dohodli se Sendražicemi, a před startem soutěží tak byl před trenéry nelehký úkol stmelit kádr a připravit ho na mistrovská utkání. V létě tak dorost sehrál tři přípravná utkání a poslední týden o prázdninách měl i tréninky každý den.

I díky tomu se vstup do soutěže povedl, když v prvním utkání doma kluci porazili Liblice 5:0 a ve druhém kole vyhráli v Mukařově 4:0.

Trenérem mužstva je Jindřich Chaloupka, asistentem je Pavel Klas.

Žáci

Okresní přebor

Na jaře jsme kromě mistrovské soutěže hráli také dva turnaje pro mladší žáky (rok nar. 2006 a mladší). První turnaj byl kvalifikací pro Kába Cup, na který se sjíždí ty nejlepší okresní týmy ze Středočeského kraje. Na kvalifikačním turnaji ve Vrdech naši žáčci odehráli velmi dobrá utkání a podařilo se jim zaslouženě kvalifikovat do finálového turnaje Kába Cupu.

Závěr kvalifikačního turnaje byl velmi emotivní jak pro hráče, tak pro rodiče, kteří je po celý den podporovali ve velmi nepříznivém počasí. V posledním zápase jsme hráli o všechno, kluci museli vyhrát, aby se kvalifikovali na finálový turnaj.

Pro takto malé hráče to může být velmi stresující, ale na druhou stranu je to přirozený a nejlepší druh přípravy do budoucna. Mladý organismus se s tím musí vypořádat sám a tím se posiluje do budoucna i mimo fotbalový svět.

Naši kluci tuto situaci zvládli perfektně a tento zápas vyhráli 3:1 s velkou herní převahou! Byl to krásný zápas.

O měsíc později jsme jeli na finálový turnaj Kába Cup pořádaný v Horních Počáplech, kterého se zúčastnilo 24 týmů hrajících okresní přebor nebo 1.A třídu.

Na turnaji Kába cup - foto archiv FK

V turnaji jsme poměřili síly a dovednosti s 8 dobrými týmy a pro naše hráče to byla výborná škola. Některé zápasy jsme zvládli lépe, jiné zase hůře, ale všechny v duchu naší filozofie jak hrát a učit se fotbal. Byl to krásný a velmi náročný turnaj, během kterého nás opět podporovali výborně fandící rodiče. V celkovém pořadí jsme obsadili 10. místo a to bereme jako úspěch!

Novou sezónu jsme zahájili až 20. 8. prvním tréninkem, ale ta hlavní příprava nastala až 25. 8., kdy nám odstartoval

Na turnaji Kába cup - foto archiv FK

každoroční tréninkový kemp na hřišti v Červených Pečkách. Kemp trval pět dní, zúčastnilo se ho 14 žáků a 6 hráčů z přípravky, stihli jsme odtrénovat devět tréninkových jednotek a odehrát dva přípravné zápasy proti týmům z krajské soutěže.

Kemp jsme připravili pro naše hráče velmi pestrý a zábavný. Každý den byl jiný, s jinou tréninkovou náplní, ale vždy zaměřený tak, aby kluky trénink bavil a rozvíjeli své fotbalové dovednosti.

První mistrovské utkání jsme odehráli 1. 9. s týmem Tuklat a i přes prohru 4:5 jsme odehráli krásný zápas se spoustou parádních akcí. Pokud takto budeme hrát každé utkání, tak se budeme z výher radovat častěji.

Pokud by vás zajímalo, jak takový trénink vypadá, můžete se přijít podívat každé úterý a čtvrtek mezi 16 – 19 hodinou na hřiště v Č. Pečkách.

Matěj Bílý – trenér

Starší přípravka

Okresní přebor

V letošní sezóně bude mít soutěž přípravek nový model. Bude se hrát na podzim v menších skupinách a pro jaro se podle úspěšnosti vytvoří nové skupiny. V této kategorii tak bude více vyrovnaných zápasů a pro kluky to bude rozhodně zajímavější než vloni.

Další letošní novinkou bylo společné letní soustředění s týmem žáků a rovněž do budoucna plánujeme občasné společné tréninky těchto kategorií. Kluci tak proti svým starším kamarádům musí vyvinout větší úsilí a pomůže jim to i ve větší sebedůvěře v jejich zápasech. Přípravka zatím sehrála dva přípravné a jeden mistrovský zápas a ve všech dokázala zvítězit. Trenérem týmu je Milan Král.

Mladší přípravka

Kategorii mladší přípravky zatím nemáme přihlášenou do soutěže, budeme hrát přípravné zápasy tak, aby si všichni postupně vyzkoušeli souboj s jiným týmem. V týmu trénují kluci i holky ve věku od čtyř do osmi let a postupně se zdokonalují ve fotbalových dovednostech. Trenérem týmu je Pavel Pospíšil.

Závěrem bych chtěl pozvat všechny malé i větší kluky a holky, kteří by chtěli hrát fotbal, neváhejte a přijďte na kterýkoli trénink, rozpis tréninků nebo kontakty na trenéry jsou na internetových stránkách.

Pavel Pospíšil

Žáci a přípravka na soustředění - foto archiv FK

Červenopečecký čtvrtletník; vydává Městys Červené Pečky, Dr. Dvořáka 38, 281 21 Červené Pečky; IČ: 00235326.
Redakční rada: Lubomír Jirků, Mgr. Danuše Dvořáková, Věra Miškovská, MUDr. Jaroslava Jirků, Mgr. Jiřina Kotyková. Tisk: *ROTAtisk* Kolín
Povoleno Ministerstvem kultury pod evidenčním číslem MK ČR E 22884. Vychází v počtu 300 výtisků. Periodicita 4x ročně.